

Maria Supryn

Janowiec, woj. lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 228-229

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GAJ NOWY, gm. Dobrześlin
woj. płockie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Łodzi

Badania prowadzili: mgr. mgr. Andrzej Bartosak, Grzegorz
Kotkowski, Janusz Pietrzak /autor sprawozdania/, Justyn
Skowron, Janusz Tomala, Andrzej Wójcik. Finansował WKZ
w Płocku. Pierwszy sezon badań. Dwór na kopcu z XVI-XVII w.

Badania na stanowisku w Gaju Nowym przeprowadzone w ramach weryfikacji grodzisk południowo-
zachodniej części województwa płockiego. Objęły one wykonanie planu sytuacyjno-wysokościowego,
ciągu odwiertów rącznym świdrem geologicznym oraz wykopu sondażowego.

Kopiec położony wśród pól na południowo-zachód od parku dworskiego, otoczony jest fosą o
szerokości od 8 do 26 m. Średnica kopca u podstawy wynosi od 36 do 42 m, a wysokość ponad otacza-
jący teren ok. 2 m.

W wykopie sondażowym /o wymiarach 6 x 1 m/ uarytuowanym na kulminacji kopca natrafiono na
relikty schodów wykonanych z cegły o wymiarach 290 - 260 x 128 - 123 x 82 - 72 oraz fragmenty muru
cegłanego stanowiące pozostałości murewanego dworu.

Liczne ułamki ceramiki i fragmenty żarłki pozwalają datować obiekt na XVI - XVII wiek.

Wiercenia archeologiczne wykazywały, iż nasyp wykonany jest z gliny. Nie stwierdzono starszej
fazy rozwojowej.

Badania nie będą kontynuowane.

GRÓDEK

woj. białostockie
Stanowisko 1 "Góra Zamkowa"

patrz wczesne średniowiecze

JANOWIEC

woj. lubelskie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Lublinie

Badania prowadziła mgr. Maria Supryn. Finansowało Muzeum
w Kazimierzu Dolnym. Czwarty sezon badań. Zamek /XVI -
- XVIII w./.

Kierownictwo grupy robót PKZ wykonywało odgruzowywanie w skrzydle wschodnim zamku, w miejscu
zniszczonej klatki schodowej. Na odcinku między parterem, a I piętrem dokonano interesującego od-
krycia. Stwierdzono istnienie reliktdów pierwotnej klatki schodowej z dobrze zachowanymi negatywnymi
stopni. Jak okazało się dolne partie murów klatki schodowej posadowione są częściowo na reliktdach
wczesniejszych, górą zniszczonych murów dostawianych od strony dziedzińca do wschodniej ściany
skrzydła wschodniego. Odkryte mury stanowią pozostałość przeaklepiowego niegdyś pomieszczenia o
wymiarach: 2,90 x 2,75 = 3,20 m. We wnętrzu pomieszczenia, w murze wschodnim widoczna jest zam-
kowana strzelnica.

Ustalono, że odsłonięte relikty murów wiążą się z konstrukcją o charakterze obronnym, słu-
żącą umocnieniu pierwotnego, wschodniego muru kurtynowego i pochodzą najpewniej z początków XVI
wieku. Z czasem konstrukcja ta, wraz z murem kurtynowym wchłonięta została przez zabudowę mieszkal-
nego skrzydła wschodniego.

Dla bliższego rozpoznania wyżej wymienionego odkrycia wytyczono wykop XXVI uarytuowany w
skrajnym, północnym pomieszczeniu skrzydła wschodniego, które przylegało do wspomnianej klatki
schodowej. W wykopie odsłonięto mury z kamienia wapiennego na zaprawie wapienno-piaskowej. Stano-
wiły one partię fundamentową muru dawnej kurtyny wschodniej, posadowione na piasku, na głębokości
około 3,20 m. Dostawiono do niego mury stanowiące kontynuację odkrytego w klatce schodowej, starszego
pomieszczenia. Mur równiegiły do muru kurtynowego, zamykający pomieszczenie od południa, posadowio-
ne były płycej, na głębokości około 1,20 m. Do zachodniego muru starszego pomieszczenia dostawiony
był, częściowo także posadowiony na jego południowej ścianie, mur południowej ściany skrajnego,

Rzucanego pomieszczenia znajdującego się w skrzydle wschodnim. Posadowiony on był na piasku na głębokości 5,20 m.

Wardzo interesujące wyniki przyniosły dalsze badania w rejonie wjazdu na Zamek - wykop XXVII. Niektóre eksploracji wykopy metalnego na styku szczy bramowej; z zachodnią przybudówką mostu odzobliżać fragment przylegającego do tych murów pomieszczenia. Przykryte ono było niegdyś kamiennym sklepieniem, z ceramiczną posadzką we wnętrzu oraz z otworem wyjściowym od strony północnej partii szczytu. Funkcje tego pomieszczenia nie jest na razie jednoznacznie określona /być może jest to dawna murna więzienie ?/. Chronologię tego obiektu określić można na XVII wiek.

KALISZ

kościół pojezuicki

ul. św. Stanisława i św. Wojciecha

ul. Kolegiacka

Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej

Biuro Badań Dokumentacji Zabytków

w Kaliszu

Badania prowadził zespół pod kierunkiem mgr. Jerzego Aleksandra Splitta. Finansowało Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej i MKZ w Kaliszu. Krypty grobowe /przełom XVII/ XVIII w./.

Krypty grobowe w kościele pojezuickim /obecnie kościół garnizonowy/ odkryte w trakcie przygotowywania kwater do założenia instalacji centralnego ogrzewania. Znajdują się one w prawej nawie kościoła /umieszczone są wzdłuż ściany bocznej/, a stropy ich sklepienia wystąpiły na głębokości 20 - 80 cm poniżej poziomu posadki. Odkryte cztery krypty. Dwie z nich były bardzo silnie uszkodzone przez prace ziemne /nr 1 i 2/, jedna odśnieżona została tylko częściowo /nr 4 - ustawiona sprzeczanie w stosunku do pozostałych/, a jedna była zachowana w całości /nr 3/.

W wyniku prac przeprowadzonych w kryptach nr 3 ustalono, że pochowano w niej 7 osób. Sześcioro zmarłych spoczywało w drewnianych trumnach ustawianych po dwie /jedna na drugiej/ w trzech rzędach. Łożyska siodłane; osoby zmarłe były luźno w jeden z kątów krypty /pochówek wtórny dokonany w trakcie wystruszenia krypty przed założeniem kolejnego zmarłego - ?/. Jeden ze zmarłych złożony został do trumny wypełnionej warstwą wapna /o grubości ok. 16 - 15 cm/, co świadczy przypuszczalnie o transportowaniu jego zwłok z dalszej odległości. W dwóch pochówkach spalono fragmenty odzieży w postaci par skórzanych butów, skózanego paska z tęczową klamrą oraz atłasowego czapka i kamizelki posiadającej rękawy rozcięte aż do łokcia i spinane na tęczowe haftki. Trumny wykonane były z drewna dębowego i posiadały przekroje poprzeczne prostokątne i trapezowatego kształtu.

Krypta - jako element architektoniczny - została dobudowana do ściany fundamentowej kościoła w późniejszym czasie. Była ona kilkakrotnie naprawiana.

Na podstawie odkrytego materiału oraz danych źródłowych ustalono, że krypty pochodzą z przełomu XVII/ XVIII wieków.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym Ziemi Kaliskiej w Kaliszu.

Badania zostały zakończono.

WŁOCŁAWA, gm. Lubiesz Kujawski
woj. wrocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii
w Łodzi

Badania prowadził mgr. Tadeusz J. Horbaś. Opiekę naukową sprawował doc. dr Jerzy Kłocinski. Finansował Urząd Wojewódzki we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Relikty dworu /k. XV - XVII w./.

Badania o charakterze rozpoznawczym prowadzono na kopcu określonym przez literaturę przedmiotu jako tzw. grodzisko stożkowate. Obiekt znajduje się w południowo-zachodniej partii wsi, w dość szerokiej, silnie zabagnionej dolinie rzeki Przędzpolnej, w odległości około 60 m na zachód od drogi Kłobka-Obodów. Sam kopiec składa się z dwóch nasypów umieszczonych jeden na drugim. Nasyp dolny, wydłużony na linii północ-południe ma wymiary około 60 x 20 m, zaś ułożony przy jego krawędzi